

גמ' קידושין (לו.) - נשים בעבודה

רב דניאל שטיין

א. גמ' ע"ז (כז.) - איתמר מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה, דרו בר פפא משמיה דרב אמר ואתה את בריתי תשמור, ורבי יוחנן המול ימול, מאי בינייהו וכו' איכא בינייהו אשה, למ"ד ואתה את בריתי תשמור ליכא, דאשה לאו בת מילה היא, ולמ"ד המול ימול איכא, דאשה כמאן דמהילא דמיא. ומי איכא למאן דאמר אשה לא, והכתיב ותקח צפורה צר וכו' דאמרה לאיניש אחרינא ועבד. ואיבעית אימא אתיא איהי ואתחלה, ואתא משה ואגמרה.

ב. רמב"ם (פ"ט ביאת מקדש ה"א) - זר שעבד במקדש עבודתו פסולה וחייב מיתה בידי שמים שנאמר והזר הקרב יומת מפי השמועה למדו שאין חיוב זה אלא לקרב לעבודה והיכן הזהיר עליו זר לא יקרב אליכם, אי זהו זר כל שאינו מזרע אהרן הזכרים שנאמר וערכו בני אהרן, והקטירו בני אהרן, בני אהרן ולא בנות אהרן.

ג. ס' החינוך (מ' ש"צ) - שלא יעבוד זר במקדש, כלומר כל מי שאינו מזרע אהרן, שנאמר, זר לא יקרב אליכם וכו' ונוהג איסור זה בזכרים ונקבות.

ד. רמב"ם (פ"א ביכורים ה"י) - וכן פדיון הבן לזכרי כהונה שכן נאמר בו ונתת הכסף לאהרן ולבניו, ופטר חמור לזכרי כהונה שדין הבכורות כולן שוה לזכרים ולא לנקבות.

ה. תוס' הרא"ש קידושין (לו:) - הילכך נראה לפרש דכהן מניח ידו תחת יד הבעלים היינו למטה מידי הבעלים כהיה דמסכת ביכורים דתנן מוריד הסל מכתפו ואוחזו בשפתותיו והכהן מניח ידיו תחתיו ומניף, ומיהו מתוך ירושלמי דפירקין משמע שהכהן מניח ידיו על ידי האשה ממש דקאמר בירושלמי ואין הדבר כעור פ"י שנוגע בידי האשה ומשני מביא מפה, ואינו חוצץ, מביא כהן זקן, אפי' תימא כהן ילד אין היצר מצוי לאותה שעה, מיהו מצוי למימר אף על פי שיד הכהן למטה מידי האשה פעמים שנוגעים ידו בידיה על ידי שמתעסקים בתנופה.

ו. רמב"ם ספהמ"צ (ל"ת שנ"ג) - היא שהזהירו מקרוב לאחת מכל אלו העריות ואפילו בלא ביאה. כגון חבוק ונשיקה והדומה להם מפעולות הזנות. והוא אמרו יתעלה באזהרה מזה (ויקרא י"ח, ו') איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה. כאילו יאמר לא תקרבו מהן קירוב יביא לגלות ערוה. [השגות הרמב"ן (שם)] - אבל כפי העיון בתלמוד אין הדבר כן שיהיה בקריבה שאין בה גלוי ערוה כגון חבוק ונשוק לאו ומלקות].

ז. שו"ע (יו"ד סי' קצ"ה סע' ט"ז- י"ז) - אשה חולה והיא נדה, אסור לבעלה ליגע בה כדי לשמשה, כגון להקימה ולהשכיבה ולסמכה. וי"א דאם אין לה מי שישמנה מותר בכל וכן נוהגין אם צריכה הרבה לכך. אם בעלה רופא אסור למשש לה הדפק. הגה: ולפי מה שכתבתי דנוהגין היתר אם צריכה אליו דמשמש לה, כ"ש דמותר למשש לה הדפק אם אין רופא אחר וצריכה אליו ויש סכנה בחליה. [ש"ך (ס"ק כ')] - ואין נראה דודאי אף להרמב"ם ליכא איסור דאורייתא אלא כשעושה כן דרך תאוה וחיבת ביאה].

ח. רמב"ם (פכ"א איס"ב ה"א) - כל הבא על ערוה מן העריות דרך איברים או שחבק ונשק דרך תאוה ונהנה בקרוב בשר הרי זה לוקה מן התורה, שנאמר לבלתי עשות מחקות התועבות וגו' ונאמר לא תקרבו לגלות ערוה, כלומר לא תקרבו לדברים המביאין לידי גילוי ערוה.

ט. שו"ע (אהע"ז סי' כ"א סע' ז') - המחבק או המנשק אחת מהעריות שאין לכו של אדם נוקפו עליהם, כגון אחותו הגדולה ואחות אביו וכיוצא בהם, אף על פי שאין לו שום הנאה כלל הרי זה מגונה ביותר ודבר איסור הוא ומעשה טפשים.

י. תשו' אגר"מ (ח"ד אהע"ז סי' ס"ד אות ב') - והיחוד הוא יותר מוקשה מהחיבוק ונישוק דאין זה דרך תאוה וחיבת ביאה אלא דרך חיבוק ונישוק לבניו ובנותיו שלא נאסר כדאיתא בש"ך יו"ד סימן קנ"ז סק"י ומשמע שם דליכא איסורא כלל.

יא. תשו' אגר"מ (ח"א אהע"ז סי' נ"ו) - ובדבר שראית שיש מקילין אף מיראי ה' ליתן יד לאשה כשהיא מושיטה אולי סוברין דאין זה דרך חבה ותאוה אבל למעשה קשה לסמוך על זה.

יב. ס' החסידים (סי' תתר"צ) - לא יתקע יהודי ידו בכף הנכרית ולא הנכרית בכף איש יהודי, ולא יהודית בכף הנכרי ולא הנכרי בכף יהודית, אע"פ שהיד מעוטפת בבגד, סייג לגלוי עריות.